

og mellem **i** og **nþi** er der Rum til én Rune. Jeg formoder: **alifla[t]i[l]iþi**, d. e. *á Liflandi í liði*.

**frai** er meningsløst. Da derefter er Rum til flere Runer, formoder jeg **frakis** eller **frekis**. Jeg antager, at her har været nævnt samme Vikingehövding som paa L. 324. Dette turde støttes ved flere Overensstemmelser i Sprog og Skrift mellem L. 702 og L. 324. Man sammenligne **litu arisa stin** L. 324; **lit aristn** L. 702. **afr** L. 324 og oprindeligt vist i L. 702. Begge Indskrifter ende, hvis min Rettelse er rigtig, med **i liþi frakis** (eller **frekis**), der danner den anden af to sammenhørende Verslinjer. Begge Indskrifter har to Prikker som Interpunctionstegn. Den forkortede Skrivemaade **kisila** L. 324 for **kisila la** er nogenlunde ensartet med **aristn** L. 702 d. e. **arisa stn**, og i **stn** for **stin** L. 702 mangler Vokalen som i **stnfriþ** L. 324. Ormslyngningerne i de to Indskrifter er aabenbart beslægtede; dog har L. 324 et Kors, hvortil intet tilsvarende forekommer paa L. 702. Jeg antager, at L. 702 er indhugget af samme Mand som L. 324.

Phonetisk Transscription: *Sufarr lét væisa stæin þenna æfr Asgæir sun sinn . hann út fall á Liflandi í liði Frøygæirs.*

Slutningen er versificeret. Mulig skal man som Vers alene betragte:

*á Liflandi* C 1  
*í liði Frøygæirs.* C 2

Dog er det muligt, at første Verslinje er:

*hann út fall á Liflandi;*

6stavelses Linje med Optakt. Den sidste Opfatning støttes ved den syntaktiske Forbindelse og derved, at i L. 324 en 6stavelses Verslinje følges af en dermed allittererende Linje i fornyrdslag.

Vi har i det foregaaende seet, at det i en uplandsk Runeindskrift L. 324 heder om den Afdøde, Gisle: *lá hann*